

[L. Rasmussen.]
i 1922. Jeg lover for, at de Konservatives Ordfører, det ærede Medlem Hr. Parkov, og Forsvarsministeren finder hinanden i noget Makværk, som hverken er Fugl eller Fisk, og som kommer til at koste op imod 60 Mill. Kr. og vil vise sig at rumme en Fare og ingen Betyggelse, fordi det er halve Foranstaltninger paa alle Omraader.

Parkov: Det ærede Medlem Hr. P. Munch mente i Aftes, at det skulde være muligt paa det Grundlag, som Venstres Lovforslag om en Forsvarsordning kan give, ved passende Indskrænkninger og Besparelser at komme til en Forstaaelse med det radikale Parti. Og hvad de Besparelser, angaar, der kunde være Tale om, nævnte det ærede Medlem, at man for det første skulde ophæve Landstormen; dernæst skulde man ophæve Garden, de beredne Batailloner, der er Tale om, skulde forsvinde, det hestetrukne Artilleri skulde nedlægges, Trænafdelingerne behøvedes ikke, Generalstaben skulde ophæves, og der skulde ske en betydelig Indskrænkning i Afdelingernes Tal og Styrke. For Marinens Vedkommende skulde Orlogsskibene udgaa, de var ganske uden Betydning. For Luftvaabnenes Vedkommende maatte man, som allerede den højtærede Minister i Dag har nævnt, ikke have Jagere eller Bombeskadrigler. Han nævnte ogsaa noget om, hvilke Forter der var ganske overflødige, bl. a. de i Smaalandskyst og de paa Sjællands Nordkyst.

Og saa sluttede det ærede Medlem — som havde begyndt med at stille i Udsigt, at naar der kom en hel Del Indskrænkninger af den Art, som det ærede Medlem havde nævnt, var der maaske en Mulighed for paa det Grundlag at naa til en Forstaaelse —, saa vidt jeg da forstod ham, med, at alligevel, selv om alt dette blev strøget, som det ærede Medlem havde nævnt, var der endda ikke nogen Mulighed for en Forstaaelse. Hvis der skulde blive Tale om en Forstaaelse om Militærspørgsmaalet, maatte man ogsaa have Forstaaelse paa alle mulige andre Lovgivningsomraader, og saa længe det ikke var Tilfældet, havde det ærede Medlem altsaa ikke megen Tiltro til, at der vilde komme nogen Overenskomst.

Jeg tror nok, man tør sige, at hvis alt dette blev pillet ud af den foreslaaede Militærordning som overflødigt — naturligvis derfor ogsaa unyttigt —, blev der ikke saa meget tilbage, at man kunde tænke sig Muligheden af, at det kunde accepteres af Regeringen.

Jeg kan derfor heller ikke forstaa andet end, at Slutningen af det ærede Medlems Tale er det rigtige, at der ikke er nogen Mulighed for at komme til en Forstaaelse mellem Venstre og de Radikale om en Ordning. Derfor sagde jeg allerede i Gaar, at jeg tvivler om, at en saadan Mulighed er til Stede. Og jeg sagde, at en Forstaaelse med det socialdemokratiske Parti var udelukket, og det fik jeg allerede bekræftet, medens jeg talte.

Derfor er det saaledes, som den højtærede Minister nævnte overfor os, at hvis vi tænkte paa, at der skulde komme en Ordning af vort militære Apparat, vilde det kun kunne ske i Forbindelse med Venstre. Derfor maa Venstre ogsaa være lige saa klar paa, at hvis Venstre føler sit Ansvar i saa Henseende og mener, at man skal komme til en Ordning, kan det kun ske i Forbindelse med det konservative Folkeparti. Det er jo meget godt at have dette klart fastslaaet.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch gik saa vidt, at han mente, at hvis man kunde stryge alle Hestene, var det heller ikke nødvendigt at opretholde en lang Uddannelses-tid, saa kunde man ogsaa ved de Vaaben, der i Øjeblikket havde en lang Uddannelses-tid, gaa ned til 4 Maaneder. Jeg betragter alt dette som liggende udenfor Diskussion og skal derfor slet ikke beskæftige mig med det.

Det ærede Medlem hævdede, at Bevilgingerne, som blev givet i 1922, var utilstrækkelige, og at det maatte man vide. Der er den Gang fra sømilitær Side gjort opmærksom paa, at det var under det haarde økonomiske Tryk, at man mente i alt Fald foreløbig at kunne gaa saa langt ned, som sket er. Saa maatte Erfaringen afgøre, om det var tilstrækkeligt, eller, hvis det var utilstrækkeligt, i hvilken Grad det var utilstrækkeligt, og hvis det var utilstrækkeligt, saaledes som det nu har vist sig, maatte der naturligvis bodes paa disse Mangler. Saa vilde man paa dette Omraade, som man vil gøre det paa et hvilket som helst andet Omraade, naar man havde forlangt eller tilbudt visse Midler til Ydelser i den ene eller anden Retning, og de Midler, som var stillet til Disposition, ikke var tilstrækkelige, selvfølgelig forlange mere. Det er det, vi er gaaet ud fra, og det er det, som ikke er sket under den socialdemokratiske Regering, og det er det, som nu i nogen Maade søges reableret af den nuværende Minister ved det forelagte Lovforslag. Jeg har sagt, at jeg erkender, at der er en Forøgelse af Nybygningskontoen, men jeg har tillige sagt, at den ikke var tilstrækkelig.